

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně: **U. T.**, státní příslušnost Nigerijská federativní republika, t.č. neznámého pobytu, zastoupena Sdružením občanů zabývajících se emigranty, se sídlem Brno, Mostecká 5 proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, Praha 7, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13.1.2014 č.j. OAM-217/ZA-ZA02-P07-2013, o udělení mezinárodní ochrany

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žádost žalobkyně o mezinárodní ochranu byla vyhodnocena jako nepřípustná podle § 10a písm. e) zákona o azylu a řízení bylo podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

Žalobkyně žalobou podanou v zákonné lhůtě napadla označené rozhodnutí žalovaného v rozsahu celého výroku. Zpochybnila čistotu procesu, jestliže uvedla porušení některých ustanovení správního řádu a zákona o azylu. Navrhla napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Současně v žalobě požádala o ustanovení advokáta a žalobě přiznání odkladného účinku.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby, odkázal na svůj správní spis, zejména na výpovědi žalobkyně ve správním řízení a poukázal na skutečnost, že ve správním řízení bylo postupováno v souladu s příslušnými právními normami. V průběhu současného řízení bylo objasněno, že jmenovaná uvedla naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Nigérie opětovně

vrátit. Shodně uvedla obavy z jí neznámých osob, členů tradičního náboženského společenství, které ji měly nutit k převzetí postu ve společenství po smrti jejího otce. Navrhl žalobu zamítnout.

Žalovaný napadeným rozhodnutím zastavil podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb. řízení o udělení mezinárodní ochrany. Dále rozhodl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. V odůvodnění uvedl, že žalobkyně podala opakovanou žádost dne 25.7.2013, ve které uvedla, že z Nigérie odešla v zimě 2009 z důvodu, že se nechtěla stát členkou sekty, ve které byl její zemřelý otec. Obává se z návratu do Nigérie, že ji muži z kultu jejího otce dopadnou a použijí jako náboženskou oběť. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost výše jmenované o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již druhou v pořadí. Poprvé požádala výše jmenovaná o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 24.3.2009 a správní řízení o této žádosti s ní bylo vedeno pod č.j. OAM-204/VL-07-2009. Správní orgán vydal v rámci tohoto první řízení o udělení mezinárodní ochrany výše jmenované dne 19.8.2009 rozhodnutí č.j. OAM-204/VL-07-ZA09-2009, kterým nebyla výše jmenované udělena žádná forma mezinárodní ochrany. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.9.2009. Proti tomuto správnímu rozhodnutí podala výše jmenovaná žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji svým rozsudkem č.j. 64Az 48/2009 ze dne 31.8.2011 zamítl. Rozsudek nabyl právní moci dne 12.10.2011. Jmenovaná podala proti tomuto rozsudku krajského soudu kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, který ji svým usnesením č.j. 7Azs 4/2012-28 odmítl pro nepřijatelnost. Usnesení nabylo právní moci dne 9.3.2012. Správní orgán tak neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti výše jmenované o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k jí uváděným důvodům, neboť ta neuvedla žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žadatelky o udělení mezinárodní ochrany z vlasti a obav z návratu do vlasti. Správnímu orgánu je rovněž z výše dostupných informací o situaci v Nigérii známo, že v zemi původu jmenované nedošlo k takové zásadní změně politické a bezpečnostní situace, která by mohla nyní založit opodstatněnost její nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany, přičemž ani žadatelka sama toto jako důvod své neochoty k návratu do vlasti neuváděla. Správní orgán tak shrnuje, že přestože bezpečnostní situace v některých oblastech Nigérie je i nadále složitá, zejména co do působení nejrůznějších nábožensky či ekonomicky motivovaných ozbrojených milicí a uskupení, tamní státní orgány se snaží proti těmto tvrdě zasahovat a výše popisované násilí se daří i nadále držet v mezích individuálních útoků a incidentů, které zasahují pouze část celého nigerijského státu. Z informace zastupitelského úřadu Nigérie pak vyplývá, že státní příslušník Nigérie si může pro svůj život zvolit kteroukoliv pro něj vhodnou a bezpečnou oblast pro život, aniž by byl nucen zůstat a pobývat v oblasti, která je pro něj s ohledem na jeho náboženství, etnickou příslušnost či původ z hlediska

bezpečnosti jeho osoby rizikovější. Dle názoru správního orgánu tak v Nigérii nedošlo k závažným změnám stran obecné bezpečnostní situace v zemi, které by si vyžadovaly opětovné posouzení žádosti výše jmenované ohledně možnosti jejího návratu do vlasti.

V průběhu soudního řízení soud marně doručoval usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě a usnesení o neustanovení zástupce z řad advokátů na adresu PoS Havířov i na adresu propustky P. 10, U K. 29. V případě doručování na adresu P. 10, U K. 29 bylo zjištěno, že je adresát odstěhován.

Krajský soud v průběhu řízení zjistil, že žalobkyně naposledy hlášena v bydlišti do 28.1.2014 na adrese Pobytového střediska v Havířově-Dolní Suchá a t.č. je místo pobytu neznámé. Toto zjištěno ze sdělení Ředitelství služby cizinecké police ze dne 22. prosince 2014, dále zjištěno, že není v evidenci Vězeňské služby.

Napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v řízení podle zákona o azylu, jehož nejdůležitějším prvkem je sám žadatel, jeho poznatky o konkrétním prostředí a událostech. Proto je přítomnost žalobce či alespoň jeho součinnost nutná i v tomto soudním řízení.

Vzhledem k tomu, že v dané věci se na poslední hlášené adrese žalobkyně nezdržuje, žalobkyně soudu svou aktuální adresu nesdělila a soudu se nepodařilo zjistit místo pobytu žalobkyně, soud v souladu s ust. § 33 písm. b) zák. o azylu a ust. § 47 písm. c) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 větou první zák. č. 150/2002 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 8.1.2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně